

мисия и на нея да се прѣдаде разгледването на тия въпроси.

Конгреса приема това прѣдложение и пълномощниците се задължават да покажатъ испомежду си на бюрото членоветъ за тая коммисия.

Разглежда се IV членъ отъ С.-Стефанский договоръ и алинеи 1 и 2 се испращатъ въ коммисията за редакция.

Върху 3 алинея, която говори за испразднюването на турските мѣстности отъ сърбската войска, Лордъ Салисбюри забѣлѣзва, че за туй би трѣбало да се рѣши нѣщо въ Конгреса, нѣ подиръ забѣлѣжката на Графа Шувалова, че върху това никакво точно рѣшение не може да се вземе прѣди да се опрѣдѣли границата, Конгреса отпрати въ редакционната коммисия и последната алинея на IV членъ.

Баронъ Хаймерле прочита долуслѣдующитѣ прѣдложения относително желѣзнитѣ пѣтища въ Сърбия:

„Княжеството Сърбия замѣнява колкото за своята частъ турското правителство въ всичкитѣ му задължения спрямо Австро-Унгария и компанията за експлоатирание на желѣзницитѣ въ Европейска Турция било по довършването и съединението, било по експлоатиранието на линиитѣ, които ще се построятъ въ новоприсъединитѣ мѣста.

Необходимитѣ за урежданието на тѣзи въпроси конвенции ще се заключатъ между Австро-Унгария, Портата, Сърбия и въ прѣдѣлитѣ на неговата компетентностъ между българското княжество незабавно слѣдъ подписването на мира“.

Това прѣдложение се прие единодушно.

Кара-Теодори паша прѣдставява слѣдующитѣ забѣлѣжки върху данъка на Сърбското княжество.

„Сърбский данѣкъ ще се капитализира и произведенето му ще се внесе въ каситѣ на турското съкровище въ разстояние на

На Сърбия ще се възложи отъ държавний турски дългъ една частъ, съразмѣрна си доходите на окръжията, които ще ѝ се присъединятъ окончателно“

Прѣдседателя забѣлѣзва, че въ С. Стефанский договоръ нѣма дума за данѣкъ и Графъ Шуваловъ като исказа, че независимостта естествено влече подирѣ си прѣставянето на данѣка, Лордъ Салисбюри отговаря, че и сърбский данѣкъ е билъ собственостъ на Турция и че и той е билъ обложенъ съ плащане на турский дългъ, каквото и другитѣ доходи на Портата.